

KULTURNÖJE

Patrik Boström, kulturredaktör TEL 0920-36158
Ida Fredriksson, kulturreporter TEL 0920-36157

Nils Johansson, nöjesredaktör TEL 0920-361 59
E-POST kulturen@nsd.se noje@nsd.se

"Det var jag och Munch..."

Med bilden "Huvudfoting" vann Brita Weglin pris i Kraków 1994.

FOTO: KURT ENGSTRÖM

KONST. Den sjätte permanenta utställningen på Luleå tekniska universitet har invigts. **Brita Weglin** och **Rune Wanler** delar utrymme. "Jag känner mig hedrad av att få ställa ut tillsammans med Rune – den kollega som jag värderar högst", säger Brita.

BRITA WEGLIN ÄR FÖDD och uppvuxen på en gård i Hälsingland, men är lulebo sedan 1979. Hon kommer från en riktig smedsläkt, och kanske är det därifrån hon ärvt sina konstnärliga anlag.

För det var med plåt allting började. Weglin höll på med svartvit grafik i tre år innan hon började känna sig nöjd nog att visa sina verk.

Därefter började hon arbeta med grafik i färg, men i nuläget har hon mer och mer återvänt till det svartvita med få färginslag.

Det är grafiken som är Weglins dominerande teknik, men trots det arbetar hon gärna i brons eller andra material, eller tar fram penseln och duken.

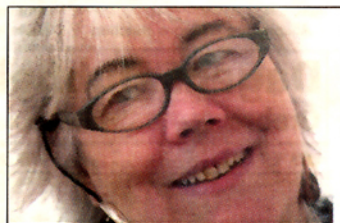
– Jag vill egentligen inte begränsa mig till en viss teknik. Ibland blir man less på det man håller på med, man har ingen upptäckarlusta kvar. När jag ett tag tröttnade på grafiken gick jag över till andra material och hittade lusten igen.

Utställningen med Wanler och Weglin innehåller verk från en stor del av deras verksamma konstnärsliv. Det ger betraktaren en möjlighet att se hur de arbetat i olika tidsperioder.

INSPIRATIONEN KOMMER till Brita Weglin på många olika sätt. Ibland bläddrar hon i en bok, ibland drömmer hon. Dotterns sköldpadda Botvid var under många år en fascinerande inspirationskälla.

– Jag har kommit till det stadiet när jag försöker tänka så lite som möjligt. Om man bara slappnar av kan man få idéer precis hur som helst. De bästa stunderna är då spärrarna släpper och idéerna kommer, då kan det vara både sorgligt och riktigt roligt på samma gång. Det är som livet är.

Idéerna blir till små skisser på tillgängliga papperbitar, men när de ska bli

"De bästa stunderna är då spärrarna släpper och idéerna kommer, då kan det vara både sorgligt och riktigt roligt på samma gång", säger konstnärinnan Brita Weglin.

grafik krävs det noggrann planering.

– Färg och form sitter i ryggmargen, det behöver jag inte tänka på längre. Jag har hållit på i 20 år med det, eller egentligen hela livet. Det är ett hårt arbete att lära sig behärska den grafiska tekniken, jag har jobbat, jobbat, tryckt, tryckt.

BRITA WEGLIN HAR VARIT med på många utställningar och är även erkänd internationellt, bland annat i de stora grafikländerna Japan och Polen.

1994 vann hon specialpriset på Kraków International Print Triennial, något som kom att bli en milstolpe i livet.

– Oj, minns jag att jag tänkte. Det var väldigt uppmuntrande. Det handlar inte om stora pengar, och inte om att plötsligt sälja en massa verk, men det är en merit.

Weglins verk *Jag åkte aldrig Vasaloppet*, en bild av en kvinna i krigarställning som föder barn, inspirerade en konstjury att bjuda in henne till att dela en utställning med Edvard Munch.

– En enorm ära. Det går inte att beskriva, det var jag och Edvard Munch! Jag köpte en ros till honom, och satte den under hans porträtt på invigningen, berättar Weglin.

Hon tycker själv att *Jag åkte aldrig Vasaloppet* tangerar gränsen.

– Men jag strävar efter att våga vara personlig.

IDA FREDRIKSSON